

PARAULA I VIDA

Claretians, «Missioners fins a la fi»

El proper dissabte dia 21, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, celebrarem amb molta alegria la beatificació de 109 màrtirs de la persecució religiosa durant la guerra civil espanyola, els Claretians P. Mateu Casals, prevere, Teofil Casajús, estudiant i Ferran Saperas, germà, amb altres 106 religiosos. Entre ells hi ha el **P. Xavier Morell i Cabiscol**, nascut a Albesa, a la nostra Diòcesi d'Urgell, el 20 de gener de 1910 i batejat al cap de tres dies, que professà com a religiós claretia el 1927 i fou ordenat sacerdot a Barbastro el 19 d'abril de 1936, pocs mesos abans de donar la vida afusellat al cementiri de Lleida, la nit del 20 al 21 d'agost de 1936. Fou enterrat a la fossa comuna.

El grup d'aquests 109 màrtirs pertanyien a les Comunitats Claretianes de Cervera-Mas Claret i Solsona (60), de Barcelona (8), de Sabadell (8), de Lleida (11), de Vic i Sallent (15). De fora de Catalunya la causa inclou els màrtirs de Castro Urdiales a Santander (3) i de València (4). Al Mas Claret de Cervera, l'Aplec Martirial en memòria dels 19 màrtirs que hi van ser assassinats l'octubre de 1936 és ben viva.

El P. Provincial Ricard Costa-Jussà va destacar que el testimoni de perdó dels màrtirs només s'explica

perquè «van tenir l'experiència de sentir-se estimats per Déu» i perquè «només podem sentir veritablement el perdó, si realment hem estat estimats». Aquesta és l'experiència que van tenir el màrtirs i que hauríem d'imitar avui: «la invitació de Jesús a viure l'amor fins a l'extrem, demanant-nos que no perdonem una vegada, sinó 70 vegades 7».

El P. Xavier Morell, fill de Josep i Antònia —pagesos—, tenia altres dos nois germans. De ben jovenet ja cursà els estudis a Vic i Solsona, professà i després de l'ordenació presbiteral fou destinat a Lleida on arribà el 25 juny de 1936, el seu primer i únic destí. L'havien orientat a la predicació i la catequesi, i era observant i pietós. Fou detingut i portat a la presó de Lleida el 21 de juliol, on pogué encara escriure 2 cartes. En una als seus pares els explica el seu estat d'ànim i la seva disposició al martiri, la gran gràcia que Déu li concedeix. Els diu:

«Molt estimats i recordadíssims pares: Déu vos guard. Des de la presó estant, potser a uns moments només de lliurar la meva ànima a Déu, vull adreçar-me a vosaltres per tal de dir-vos que moro content i gustós ofereixo la meva vida i totes les meves il·lusions missioneres per complert i total regnat a Espanya del Sagrat Cor de Jesús i del puríssim Cor de Maria. No us apesareu pel meu destí,

que és gloriosíssim com és donar la sang per Jesucrist. Alegreu-vos-en! que ja podeu contar un fill vostre màrtir; màrtir per la Religió i màrtir per la Pàtria, i sóc màrtir perquè només per ésser religiós estic pres i per ésser religiosos n'acaben de caure tres companys meus. No us penséssiu que tinc por: ara més que mai dono gràcies a Déu per haver-me fet religiós i sacerdot. Religiós sacerdot màrtir de Jesucrist!!! voleu major glòria? Ara més que mai, estimadíssims pares, pensaré sempre en vosaltres del cel estant i tindreu un poderós advocat davant de nostre Senyor. Us escric enmig del pànic i del tot tremolós. Perdoneu-me, que no puc més. Al cel us espero a tots sense faltar-ne ni un. Escrigueu aviat als meus Superiors a qualsevol casa que vosaltres tingueu coneguda i sapigueu que hi viuen encara per tal que es facin per a la meva pobra ànima els sufragis de Regla perquè Déu es compadeixi dels meus pecats i em donguin el descans etern. Coratge!!!... Que tot sigui a glòria de Déu i bé de la nostra pàtria. Amb Déu siau... i fins al cel!!!... Afectíssim fill vostre en Jesús i Maria. Xavier, CMF.»

Donem gràcies a Déu i lloem-lo pel testimoni lluminós d'aquest màrtir, honor d'Albesa, «Missioner fins a la fi!»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Sant Climent de Taüll rep 31.000 visites aquest estiu

L'església de Sant Climent de Taüll, dins del conjunt de temples de la Vall de Boí que són Patrimoni Mundial de la Unesco, ha rebut la visita durant els tres mesos d'estiu, de juny a agost, de 31.000 persones. Aquest nombre de persones significa un increment notable de visites respecte de l'any anterior, que ha estat degut d'una banda, a l'atractiu que ha suposat la projecció audiovisual del *Pantocràtor* a l'absis de Sant Climent, en una tècnica que li dona molt de relleu a la imatge, i d'altra banda a la repercussió de la celebració de les primeres festes vinculades amb les Falles com a Patrimoni immaterial de la Humanitat per la Unesco en el poble de Taüll.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Convidats a nocces

La primera lectura i l'evangeli d'aquest diumenge ens situen al final de la història i, en ella, en el judici de Déu. En el text d'Isaïes (750 aC) Déu oferirà un banquet suculent a tots els pobles des de Sió, engolirà per sempre la mort, eixugarà totes les llàgrimes i esborrarà arreu de la terra la humiliació del seu poble i la humanitat el reconixerà com a alliberador i salvador.

En Mateu, el llenguatge apocalíptic usat en la redacció del text (70-90 dC) ajuda a plasmar la gran tragèdia pel fet que el poble d'Israel no ha acceptat la invitació al banquet messiànic, refusant Je-

sús, el fill del rei. Per aquesta raó, Déu ha convidat altres pobles a participar en el seu banquet. Tanmateix, no tothom que accepta la invitació hi acudeix vestit de manera digne; el qui no ho fa n'és exclòs i castigat.

Nosaltres avui, davant d'aquests dos textos fàcilment sintonitzem més amb aquells fragments on Déu se'ns revela misericordiós, compassiu, benigne. Molt menys on se'ns mostra justicier i excloent. Els dos accents han estat i són una constant en la predicació de l'Església. Dos accents difícils d'avenir. I tanmateix ho podem fer prenent

consciència que, formant part d'una munió de convidats, l'amor de Déu no ens deixa indiferents, sinó que transforma la nostra vida i ens prepara (vesteix) per a les nocces del seu fill. En Déu, la justícia és misericòrdia, segons ens assenyala el papa Francesc.

I si mica en mica anem adquirint el vestit de nocces, nosaltres —més del que no ens pensem— podem anar implementant la simbiosi entre justícia i misericòrdia en les relacions personals i col·lectives.

Concepció Huerta

PALABRA Y VIDA

Claretianos, «Misioneros hasta el final»

El próximo sábado día 21, en la basílica de la Sagrada Familia de Barcelona, celebraremos con mucha alegría la beatificación de 109 mártires de la persecución religiosa durante la guerra civil española, los Claretianos P. Mateu Casals, presbítero, Teófilo Casajús, estudiante y Ferran Saperas, hermano, con otros 106 religiosos. Entre ellos está el **P. Xavier Morell y Cabiscol**, nacido en Albesa, en nuestra Diócesis de Urgell, el 20 de enero de 1910 y bautizado a los tres días, que profesó como claretiano en 1927 y fue ordenado sacerdote en Barbastro el 19 de abril de 1936, pocos meses antes de dar la vida fusilado en el cementerio de Lleida, la noche del 20 al 21 de agosto de 1936. Fue enterrado en la fosa común.

El grupo de estos 109 mártires pertenecían a las Comunidades Claretianas de Cervera-Mas Claret y Solsona (60), de Barcelona (8), de Sabadell (8), de Lleida (11), de Vic y Sallent (15). De fuera de Cataluña la causa incluye los mártires de Castro Urdiales en Santander (3) y de Valencia (4). En el Mas Claret de Cervera, el Aplec martirial en memoria de los 19 mártires que fueron asesinados en octubre de 1936 continúa muy viva. El P. Provincial Ricard Costa-Jussà destacó que el testimonio de perdón de los mártires sólo se explica porque «tuvieron la experiencia de sentirse amados por Dios» y porque «sólo podemos sentir verdaderamente el perdón, si realmente hemos sido amados». Esta es la experiencia que tuvieron los mártires y que deberíamos imitar hoy: «la invitación de Jesús a vivir el amor hasta el extremo, pidiéndonos que no perdonemos una vez, sino 70 veces 7».

El P. Xavier Morell, hijo de José y Antonia —payeses—, tenía otros dos hermanos varones. De muy joven ya cursó los estudios en Vic y Solsona, profesó, y después de la ordenación presbiteral fue destinado a Lleida, donde llegó el 25 de junio de 1936, su primer y único destino. Le habían orientado a la predicación y la catequesis, y era observante y piadoso. Fue detenido y llevado a la cárcel de Lleida el 21 de julio, donde pudo aún escribir 2 cartas. En una a sus padres les cuenta su estado de ánimo y su disposición al martirio, la gran gracia que Dios le concede. Les dice:

«Muy queridos y recordadísimos padres: ¡Salve! Desde la prisión, quizás sólo a pocos momentos de entregar mi alma a Dios, quiero dirigirme a Uds. para decirles que muero contento y gustoso ofrezco mi vida y todas mis ilusiones misioneras por el completo y total reinado en España del Sagrado Corazón de Jesús y del purísimo Corazón de María. No se entristezcan por mi destino, que es gloriosísimo como es dar la sangre por Jesucristo. Alégrense, pues ya pueden contar con un hijo suyo mártir; mártir por la Religión y mártir por la Patria, y soy mártir porque sólo por ser religioso estoy preso y por ser religiosos acaban de caer tres compañeros míos. No piensen que tengo miedo: ahora más que nunca doy gracias a Dios por haberme hecho religioso y sacerdote. ¡¡¡Religioso sacerdote mártir de Jesucristo!!! ¿quieren mayor gloria? Ahora más que nunca, queridísimos padres, pensaré siempre en Uds. desde el cielo y tendrán un poderoso abogado ante nuestro Señor. Les escribo en medio del pánico y temblando. Perdóñenme, que no puedo más. En el cielo les espero a todos sin faltar ni uno. Escriban pronto a mis Superiores en cualquier casa que conozcan y sepan que aún viven allí, para que se ofrezcan por mi pobre alma los suffragios de Regla para que Dios se compadezca de mis pecados y me dé el descanso eterno. ¡¡¡Ánimo!!!... Que todo sea para gloria de Dios y bien de nuestra patria. Queden con Dios... y ¡¡¡hasta el cielo!!!... Afectísimo hijo suyo en Jesús y María. Xavier, CMF.»

Demos gracias a Dios y alabémosle por el testimonio luminoso de este mártir, honor de Albesa, «Misionero hasta el final».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Projecte Activa't per a la inserció de joves amb discapacitat

Càritas d'Urgell ha presentat el projecte Activa't per donar suport i ajuda a la inserció laboral i social de joves amb discapacitat, que s'ha començat a desenvolupar a la comarca de l'Alt Urgell i concretament a La Seu d'Urgell.

L'objectiu és donar l'oportunitat als joves d'integrar-se en el teixit social i econòmic de la comarca de l'Alt Urgell, a través de la realització de tasques que poden dur a terme dins d'una empresa d'inserció laboral, com és Nougrapats. Es tracta d'un col·lectiu que viu diferents problemàtiques de discapacitat física o de salut mental que els impossibilita formar part del mercat laboral actual, altament competitiu. Josep Casanova, Director de Càritas d'Urgell, ha explicat que la voluntat és que aquest «sigui un projecte compartit per tota la societat, i no només un projecte de Càritas», i per això ha demanat el suport de les institucions i empreses per fer un millor acompanyament dels joves, amb problemàtiques personals molt diverses.

Activa't és un programa insertat dins de l'empresa d'inserció laboral Nougrapats de Càritas d'Urgell. A Nougrapats actualment hi tre-

ballen 8 persones en la infraestructura de gestió i 15 persones en treball d'inserció, fent possible tasques relacionades amb el reciclatge.

Vuit d'aquestes persones tenen perfil de centre especial de treball i per a elles, i per al col·lectiu que en el futur anirà utilitzant-les, s'han dissenyat noves línies de treball i infraestructures dins de l'empresa.

Per a fer possible aquest projecte ha estat necessari adequar 150 m² en l'actual nau de Guillem Graell, 24 on hi ha els serveis de Nougrapats, per a magatzem ta-

ller d'objectes; ampliar l'actual bugaderia; establir un espai per a la creació d'un hort ecològic, situat en terreny del Seminari Diocesà, cedit pel Bisbat d'Urgell (uns 1.000 m²); ús i manteniment dels jardins de Casa Molines de La Seu d'Urgell; creació d'un nou espai «Els encants de Grapats» per a la venda d'objectes de segona mà, de comerç just i artesanía de voluntaris i treballadors.

La inversió prevista per a aquest projecte és de 189.599 euros que es reparteixen entre l'adequació dels espais i la millora d'algunes instal·lacions, que són sostinguts pels fons de Càritas Espanyola destinats a projectes d'economia solidària (50%), amb fons propis de Càritas d'Urgell, del Consorci Leader de fons europeus, de la Diputació de Lleida i l'Obra Social de La Caixa. Es preveu que en un any, el compte d'explotació es podrà començar a equilibrar i més de la meitat de la inversió ja s'haurà eixugat. El mercat dels productes ecològics i sostenibles està fortament en alça.

La raó de ser d'aquest projecte té les arrels en l'objectiu de Càritas: servir i acompanyar les per-

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jesús està present en molts dels nostres germans i germanes que avui pateixen com Ell» (4 de setembre).

@Pontifex: «Us encoratjo a confiar en el Senyor, l'únic que ens recolza i ens encoratja per contribuir a la reconciliació i a la pau» (7 de setembre).

@Pontifex: «Estimats joves, no temeu el futur! Somieu grans coses! Manteniu viva la joia, senyal d'un cor jove que ha trobat el Senyor» (7 de setembre).

@Pontifex: «La reconciliació es consolida amb la contribució de tot-hom, permet construir el futur i fa créixer l'esperança» (9 de setembre).

sones en situació de fragilitat per tal de construir un món més solidari, més sostenible, més equilibrat i amb més futur, en què les diferències entre les persones siguin un motiu de riquesa compartida i no una raó per al conflicte i la desestabilització.

És molt important que tots compartim aquest objectiu, i participem activament de la creació d'un món més just i equilibrat en la mesura de les nostres possibilitats:

amb suport directe econòmic, amb aportacions de formació i voluntariat, en la difusió del projecte o simplement, comprant i utilitzant els serveis que ofereixen aquests joves.

Joves que amb les seves limitacions aporten a la societat la riquesa de la diferència i de la seva capacitat de servir a la seva manera els altres, de comprendre i de sentir que formen part de la societat, de ser estimats i d'estimar.

2n Recés de Càritas d'Urgell i Càritas Andorrana

El dia 15 de setembre va tenir lloc a la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, el 2n Recés de Càritas d'Urgell i Càritas Andorrana, que va ser predicat pel P. Ferran Solé i va comptar amb la participació d'una cinquantena d'agents, voluntaris i de Mons. Vives, que va agrair la tasca que es desenvolupa a Càritas. Va demanar també no convertir-nos en una societat «tancada» pels fets de Barcelona i Cambrils, fets que ens han de fer reflexionar també a

Càritas i a les organitzacions de servei als vulnerables.

El recés va tractar la temàtica d'«Acompanyats per Jesús, fem camí amb les persones», tenia com a fil conductor l'Evangeli dels deixebles d'Emmaús (Lc 24,13-35). Es va iniciar amb una pregària i una lectura del text. Tot seguit i sota el lema de l'acompanyament, es va donar pas a una sèrie de dinàmiques basades en el camí d'Emmaús, dins el qual es van anar fent moments de pregària i reflexió dins l'esmentat camí.

DIADA DEL DOMUND

«Sigues valent, la missió t'espera»

El proper diumenge celebrarem la Diada Mundial de la Propagació de la Fe (DOMUND), i el Papa Francesc ens fa arribar la seva crida: «Sigues valent, la missió t'espera.»

Ser valent és no tenir por, i si la tens, superar-la. Ni la por al mal que pot sortir-nos en el camí, ni la por d'arriscar-nos per fer el bé, ni la por a una entrega o a un compromís seriós per ser fidels a la nostra fe i a la vivència de l'Evangeli.

La crida «Sigues valent ...» ens empeny. Les paraules de Jesús adreçades als seus deixebles, i per tant també a nosaltres «No tingueu por, jo he vençut el món» (Jn 16,33) ens tranquil·litzen i ens donen la força necessària per sortir cap a «la missió que ens espera.»

Quina missió? La nostra, la de cadascú de nosaltres. Des que Jesús va dir «Aneu per tot el món, ...» tots som cridats a fer que el Regne de Déu es faci present cada dia més en el nostre entorn i arreu.

Però a més d'aquesta missió personal, al llarg de tot l'any tenim la Diada del DOMUND, una ocasió per recordar, amb afecte i agraïment, aquells germans nostres, homes i dones valents, que van sentir un dia en el seu cor la crida de Jesús. Ells van deixar-ho tot per marxar a la terra de missió que els estava esperant.

Els nostres missioners donen la seva vida, tot el que tenen i el que són per portar la Bona Nova de Jesús als necessitats de tot. Crist ens ofereix a tots, en aquesta celebració del DOMUND, una nova oportunitat de *ser valents* i respondre a *l'espera de la missió*, amb la nostra pregària i amb l'aportació econòmica —generosa— que fem.

Que mai la por al compromís no ens tapi els ulls i ens privi de veure el bé que podem fer; que no ens tapi les oïdes, per no escoltar el clam dels pobres; que no ens lligui els peus per poder estar al lloc on fem falta i puguem allargar les nostres mans. No defraudem el Senyor i responguem com cal a la crida: «Sigues valent, la missió t'espera.»

No ens defraudem a nosaltres mateixos i responguem —com cal— a la crida «Sigues valent, la missió t'espera.»

Mn. Jaume Soy

Delegat de Missions d'Urgell

Setmana Missionera a Urgell

La diòcesi celebrarà la Setmana Missionera entre els dies 16 i 23 d'octubre, coincidint amb la celebració del Domund. La Delegació de Missions ha organitzat una sèrie d'activitats amb la participació de dos missioners combonians, el P. Antoni Calvera i la Gna. Pilar Gelabert, que compartiran les seves experiències i el seu testimo-

ni a les escoles, els grups de Vida Creixent de Catequesi i als joves que enguany han de rebre el sagrament de la Confirmació. Enguany, la setmana es portarà a terme en les poblacions d'Agramunt, Artesa de Segre i Ponts. Els dos missioners participaran activament en les celebracions del cap de setmana a les parròquies.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), verge salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dimarts [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Sant Ignasi d'An-

tioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Dimecres [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen màrtir; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Dijous [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis com-

panyans més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev. fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Divendres [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Úrsula,

vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestíenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, màrtir; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

Diumenge XXVIII de durant l'any

COMENTARI

Per què no ens mostrem més alegres?

En aquesta muntanya (la que als darrers temps s'alçarà ferma sobre els cims de les muntanyes Is 2) el Senyor prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i vins rancis.

Convidar tots els pobles indica poder universal. Plats gustosos i vins rancis són símbol d'experiència extraordinària.

Més encara: el Senyor farà desaparèixer el vel del dol que cobreix tots els pobles, eixugarà les llàgrimes de tothom. Vida sense llàgrimes ni dol és fruit del triomf del Ressuscitat (1Co 15,54).

Pau, que sap viure enmig de privacions i en l'abundància, reclamà als corintis el dret a ser mantingut per la Comunitat a la qual serveix (1Co 9,4s); però normalment treballava nit i dia per a no ser una càrrega a ningú (1Te 2,9).

Ara agraeix l'ajut dels filipencs: Heu fet molt bé d'ajudar-me ara que vivia en l'estretor. Però entès com intercanvi de dons: rep béns materials d'aquells a qui aporta béns espirituals. Heu estat l'única Comunitat de qui he acceptat algun benefici a canvi de tot el que us he donat (v. 15).

Un rei celebra el casament del fill: al·legoria del Senyor celebrant banquet per l'Encarnació del seu Fill Unigènit.

D'una banda és generós i magnànim convidant tothom fins que la sala s'ompli de convidats. Però obliga tothom a dur vestit de festa.

Costa d'entendre el fet de lligar de mans i peus el qui no duia vestit de festa i tirar-lo fora on hi haurà plors i cruixir de dents. Per què?

Els qui eren a les sortides dels camins han estat convidats i reunits: no forçats. Acceptar un regal suposa algun deure? Goig i agraïment!

A la Bíblia el vestit simbolitza l'actitud visible. Dur vestit de festa significa mostrar agraïment i alegria pel regal del convit; no es pot participar del convit amb actitud trista.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

► Salm responsorial (22)

R. Viuré sempre a la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dóna forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa, i li digué: Company, com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

► Salmo responsorial (22)

R. Habitaré en la casa del Señor por años sin término.

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales. Cuando el rey entró a saludar a los comensales, reparó en uno que no llevaba traje de fiesta y le dijo: "Amigo, ¿cómo has entrado aquí sin el vestido de boda?". El otro no abrió la boca. Entonces el rey dijo a los servidores: "Atadlo de pies y manos y arrojadlo fuera, a las tinieblas. Allí será el llanto y el rechinar de dientes". Porque muchos son los llamados, pero pocos los elegidos.»